

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keerberg 54, Amsterdam-Z.

Oppericht 1 januari 1881

Fikse straf in Middelburg

"Heilpraktiker" Hazewindes krijgt tien weken hechtenis

DE JUSTITIE IN Zeeland maakt de laatste tijd korte metten met „heilpraktikers”, magnetiseurs en pseudo-tandartsen. Werden onlangs Vleugels alsmede een kiezentrekker en gebittenzetter gevonnist, 21 september was het de beurt aan de Bredase „heilpraktiker-magnetiseur” Sake C. Hazewindes, geboren in Rilland-Bath. Hij had vooral veel klanten in Goes en moest zich verantwoorden voor de waarnemend kantonrechter in Middelburg, mr A. Nouwen. De eis was tien dagen per geval — er waren tien gevallen ten laste gelegd. De uitspraak werd een week per geval, dus totaal tien weken hechtenis. Maar mr Nouwen voegde waarschuwend aan zijn vonnis toe: „volgende keer komt onherroepelijk de maximum straf. Dat betekent dan twee maanden hechtenis per geval.”

Sake Hazewindes verklaarde overigens: „Ik blijf doorgaan tot het eind van mijn leven”, wat de officier, mr Van Raalte deed opmerken: „en ik zal doorgaan met het laten opmaken van een procesverbaal wanneer u uw praktijken blijft uitoefenen.”

Verdachte hield zelf een uitvoerig pleidooi, waarbij hij verklaarde, dat hij zich geen zwendelaar, maar een genezer voelde: „Ik word geleid door de grote bouwmeester, die boven me staat. Mij interesseert alleen de zieke mens. Mensen die door anderen niet genezen kunnen worden, kunnen wel door mij worden geholpen”.

Hij wees op een vrouw vooraan op de publieke tribune, van wie hij verklaarde, dat hij haar had genezen van „een dodelijke huidziekte, en dat is geen truc geweest.” En verder: „Kan ik het helpen, dat ik wel kan wat een professor niet kan”. Toen hij de vrouw wilde laten vertellen over deze genezing, greep mr Nouwen in.

„Volstrekt waardeloos”

DR S. LELIE, waarnemend geneeskundig inspecteur voor de volksgezondheid in Zeeland, die als getuigedkundige het woord voerde, toonde zich niet overtuigd van de paranormale begaafdheden van de Bredanaar. Hij noemde de methode van diagnose stellen door de man — met een koperen kettinkje als pendel — „volstrekt waardeloos”. Hij achtte dáárom de praktij-

ken ook zo gevaarlijk, omdat bij patiënten een bepaalde verwachting en hoop werden gewekt, die niet kunnen worden vervuld.

De Bredanaar was het daarmee niet eens. Hij zei, dat hij wel degelijk in zijn praktijk mensen heeft genezen en dat de diagnose-stelling, zoals hij die uitvoert, „beslist niet waardeloos is. Het is wel degelijk realiteit. Er is een bepaalde mentale training voor nodig om dat te kunnen. Alleen artsen met een paranormale begaafdheid kunnen dat. En het gevaar voor brokken is heus niet zo groot.”

Mr N. van Raalte, de officier van justitie, noemde de hier ten laste gelegde gevallen maar een selectie. Hazewindes had raad gegeven, had recepten uitgeschreven en bij enkele patiënten had hij zelfs naalden „met magnetische kracht” in het lichaam gestoken.

Esculaapteken op auto

DE MAN WAS in West-Brabant ook al een paar maal met de justitie in aanraking gekomen. Eén keer was hem dood door grove schuld ten laste gelegd. Deze zaak kon toen niet door de rechtbank in behandeling worden genomen. De kantonrechter in Zevenbergen veroordeelde Hazewindes tot een boete van f 1000. De kantonrechter in Bergen op Zoom veroordeelde

Onbevoegde Frans A. maakte klapperende gebitten

DE ROTTERDAMMER FRANS A. is er in geslaagd om enige tijd onopgemerkt in Zeeland onbevoegd de tandheelkunde uit te oefenen. Hij trok op acht verschillende plaatsen in dit gewest tanden en kiezen en hij plaatste gebitten dat het een lieve lust was. Van deze acht plaatsen waren hem maar vier ten laste gelegd, toen hij zich op 13 september voor het Middelburgse kantongerecht moest verantwoorden.

De zaak van Frans A. was aan het rollen gekomen door diverse publicaties rondom het optreden van een „collega”. Die „collega” kan niemand anders zijn geweest dan de Belg Carolus Vleugels, alias prof. Wings, die zoals wij in de apriluitgave van dit maandblad uitvoerig berichtten, voor het zeven maal

VERVOLG OP BLZ. 2

hem onlangs tot vier maal vijf dagen hechtenis voor dergelijke praktijken in Roosendaal.

„De patiënten denken allemaal dat deze man dokter is, hij heeft zelfs een esculaapteken op de voorruit van zijn auto zitten”, aldus mr Van Raalte. Het antwoord van Hazewindes over de esculaap: „Nu niet meer”. Zowel officier als kantonrechter lieten nog eens duidelijk uitkomen wat de Bredanaar te wachten staat als hij doorgaat met het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst.

En steeds weer kwam zijn antwoord: „Ik ga door, omdat dit een opdracht is vanuit een hogere wereld”. En tot slot: „Ik heb gezegd”.

In ons februarinummer van dit jaar hebben wij, op bladzijde 2 melding gemaakt van de veroordeling van Hazewindes, — volgens zijn verklaring lid van de Ned. Werkgroep van Praktiserende Genezers (N.W.P.), — door de kantonrechter te Zevenbergen. Hij had toen een oliekuur voorgeschreven, aan een patiënt, waarvan hij o.a. de bloeddruk had opgenomen.

Wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoeyenis is KWAKZALVERIJ

Geloof U in spoken?

MOET MEN AAN alle enquetes en ondervragingen zoveel waarde toekennen als de organisatoren daarvan ons willen doen geloven? Soms bekruipt ons die twijfel wel eens, vooral wanneer niet wordt aangegeven hoe de wijze van ondervraging en de keuze van de ondervraagden is geschied. De wijze van het stellen van vragen kan zó geschieden, dat aan de ondervraagde een bepaald antwoord, dat men graag wil horen, wordt gesuggereerd. En koos men degenen die men enqueteerde werkelijk op een voor de groep representatieve wijze?

Deze gedachten rezen bij ons, toen wij in een artikeltje van de kerkredactie van het Rotterdammer-kwartet een beschouwing lazen over een publicatie van „de bekende Duitse sektendeskundige dr. Kurt Hutten”. Deze publicatie is getiteld „Spiritisme of de brug naar gene zijde.

„Meer dan de helft van de Westduitse bevolking is geneigd te geloven in de realiteit van paranormale krachten en verschijningen. Eén op de vijf meent daarbij uit eigen ervaring te kunnen spreken” Dat wordt dan zo maar boudweg geconstateerd. Moet men daar nu absolute waarde aan hechten? Is de steekproef van dr. Kurt Hutten, zoals dat in de enquete-taal heet werkelijk zo

FRANS A.

VERVOLG VAN BLZ. 1

onbevoegd uitoefenen der geneeskunst zeven maal f 300 boete kreeg van de kantonrechter te Oostburg.

Was Vleugels actief in Zeeuws-Vlaanderen, Frans A. „opereerde” op het platteland van Walcheren. Ter zitting moest de waarnemend kantonrechter, mr. A. Nouwen, het echter zonder Frans A. doen: hij was niet komen opdagen. Bij verstek werd hij veroordeeld. Hij kwam er tamelijk genadig af: viermaal f 1000 boete, waarvan telkens f 750 voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar.

De officier van justitie, mr. N. van Raalte, had viermaal de maximale boete van 1000 gulden geëist, waarvan telkens 500 gulden voorwaardelijk. De kantonrechter zei dat de gebitten van de Rotterdammer „klapperden in de mond”. Hij vond de feiten hoogst ernstig en legde daarom ook de maximumstraf op, die op dit soort delicten staat, maar om zoveel mogelijk herhaling te voorkomen verhoogde hij het voorwaardelijke deel van de straf.

representatief, dat hij kan zeggen „meer dan de helft”?

Acht procent van de ondervraagden — dat is uiteraard wat anders dan de zestig miljoen inwoners van de Bondsrepubliek — zou minstens éénmaal en elf procent meermalen ontmoetingen hebben gehad met occulte verschijningen. In het „tweede gezicht” gelooft 53 pct. en ongeveer gelijk was het resultaat bij de vraag naar spoken.

EEN ANDERE MERKWAARDIGE conclusie van Hutten willen wij de lezer niet onthouden: Met meer onderwijs

ONTWIKKELING EN GELOOF IN 'T OCCULTE

wordt de bereidheid om in occulte verschijnselen te geloven niet zwakker, maar juist belangrijk sterker! Dr. Hutten grondt dat op de uitkomst van zijn onderzoek, dat de „vatbaarheid” voor occultisme van 49 pct. van de ondervraagden met lager onderwijs (let wel: de ondervraagden, door dr. Hutten gekozen, red. Maandblad), via 63 pct. met middelbaar onderwijs tot 70 pct. met een universitaire opleiding toeneemt... Dr. Hutten geeft de volgende verklaring:

Een zuiver rationalistische wereldverklaring geldt als te oppervlakkig en alledaags. Het is er ingehamerd, dat men hiermee maar een deel van de volle werkelijkheid vat en dat haar nuchterheid de behoeften van het menselijk gemoed niet kan bevredigen. Daarom heeft de rationalistische wereldverklaring een aanvulling nodig, die ook de dieper liggende werkelijkheden verdisconteert.

Maar ook deze aanvulling is nog altijd volgens Hutten in de grond evenzeer een produkt van rationalistisch denken. Dat werkt in de occulte wereldbeschouwing door. Alleen maakt het nu parafenomenen tot voorwerp van onderzoek en speculatie Met behulp van deze verschijnselen geeft het aan zichtbare en meetbare werkelijkheden een diepere dimensie, die wel geheimzinnig, maar toch ook te ervaren is en op allerlei manier hun realiteit bevestigt. Deze diepere dimensie moet hen die mogelijkheden verschaffen, die de onvolkomenheden van het menselijk leven weg nemen, meent dr. Hutten. En hij constateert ook: Het occultisme ontmoet in de nieuw ontsloten ruimten niet God, maar alleen een „nieuwe wereld van creaturen”, zij het dan machtiger creaturen, die op een hoger niveau staan.

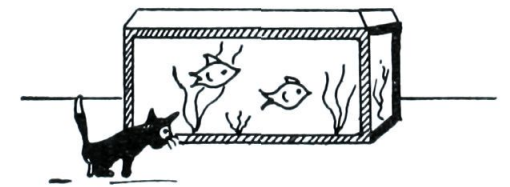
Hypnotiseur keek te diep in 't glaasje

NA DE HYPNOSE-experimenten van David Berglas op het televisiescherm voelden allerlei lieden, die op een of andere wijze hebben leren hypnotiseren, zich gedrongen hun prestaties op dit gebied te vertonen. Een negentienjarige jongen uit Helmond, Jan van Berlo, heeft er een kwade ervaring mee opgedaan. Hij moest naar het Belgische plaatsje Lede bij Aalst worden gebracht, waar de hypnotiseur die hem had gehypnotiseerd werkzaam is als bedrijfsleider van een fabriek van metaalwaren.

Jan van Berlo was onder hypnose gebracht tijdens een gouden bruiloftsfeest in Asten, waar de Belgische amateur-hypnotiseur Brisco optrad. Al bruiloftvierend had Brisco echter wat te diep in het glaasje gekeken. Hij verzuimde om de hypnose van Jan helemaal ongedaan te maken. De zondag en maandag na de gouden bruiloft viel Jan telkens plotseling in slaap. Zijn baas stuurde hem naar huis en gaf hem de raad de dokter te waarschuwen. De huisarts adviseerde om maar naar Brisco te gaan. Die er inderdaad in slaagde om Jan weer helemaal wakker te krijgen.

VISSEN EN KATTEN

DE AQUARIUMWINKELS IN Antwerpen zijn enige tijd geleden opgeschrikt door drastisch ingrijpen van de politie bij een hunner, de 34-jarige Willem Verheyen uit Berchem. Verheyen verkocht wondermiddeltjes om het water te zuiveren en de siervissen gezond

te houden. Was hier niet de wet inzake geneesmiddelen in het geding?

De aquariumhandelaren van Antwerpen hebben hun hart vastgehouden. Zou men het publiek straks naar de apotheek moeten verwijzen voor middeltjes om het water schoon te houden de vissen van ziekten te vrijwaren? De zaak van Willem Verheyen heeft op de rol van de boetstrafrechtelijke rechtbank van Antwerpen gestaan, maar het strafproces werd een heel klein procesje. Of, zoals een Vlaamse krant het uitdrukte: de rechtbank had andere katten om te geselen. De aquariumwinkelier werd vrijgesproken.

RIJK van 't loon van de angst anderen aangedaan

IN EEN OPVALLENDE reportage van Harro Coumans, met foto's van Rob Holthuis heeft de Nieuwe Limburger een geval van barre kwakzalverij aan de kaak gesteld. Het gaat hier om de „wonderdokter van Eindhoven”, Willem van de Moosdijk en de titel van de de reportage spreekt boekdelen: „Nog een jaar, dan bent u dood”. Want deze Van de Moosdijk waagde het zijn klanten voorspellingen te doen, dat zij spoedig zouden sterven, tenzij . . . tenzij zij zijn kruiden gebruikten.

IN APRIL VAN dit jaar is Van de Moosdijk door de kantonrechter te Eindhoven veroordeeld tot een boete van 3000 gulden wegens het onbevoegd uitoefenen der geneeskunst. Hij is niet in beroep gegaan en heeft de boete betaald. (In ons januarinummer hebben wij melding gemaakt van het proces-verbaal tegen v. d. M.). Hij hield genoeg over om begin augustus een kapitale villa De Zandhoeve in het dorp Casteren te kopen. De Eindhovense recherche schat het huis plus inboedel op een waarde van anderhalve ton. Het loon van de angst — anderen aangejaagd. De reportage over Willem van de Moosdijk is, behalve in de Nieuwe Limburger, nog in een aantal andere dagbladen aangesloten bij de Persunie verschenen, telkens in grote opmaak.

DE SLAGER CONSTANT THEWIS uit Tongeren in België heeft over zijn ervaringen met Van de Moosdijk verteld. Men had Thewis, een 53-jarige man, die zegt door zenuw-aanvalen geplaagd te worden, aangeraden naar Eindhoven te gaan naar de wonderdokter.

„Hij zei dat ik nog maar hooguit anderhalf jaar te leven had”, zegt de Tongerse slager achteraf. Om zenuwachtig van te worden. Zijn vrouw: „Ik was meegegaan met m'n man en omdat ik een lapje om mijn been had, dacht de dokter eerst dat ik de patiënt was. „Wat hebt u aan uw been?” vroeg de dokter. Volgens de huisarts iets van reumatiek, antwoordde de vrouw. Nee, dat komt van de lever en u hebt ook last van uw ogen, over enkele maanden kunt u blind zijn als u niet uitkijkt, besliste de Eindhovense genezer.

„Je moest tegenover hem gaan zitten en dan nam hij je hand vast, daar streek hij dan over en dan zei hij precies wat je mankeerde. Op zo'n moment geloof je die man. Dat van die lever klopte. Ik ben leverlijder. En die ogen . . . net enkele dagen tevoren had ik inderdaad moeite met lezen. Dan geloof je zo'n man toch gewoon”.

Na het consult besliste de dokter dat er thee gedronken moest worden om het leven van de slager te redden en om de ogen van diens vrouw niet zwart te doen zien. Hij zei: „Dat is een bijzondere thee, een dure kruidenthee, waar ik nu speciaal naar op zoek moet gaan”.

Gepeperde thee

„HET VREEMDE WAS echter, toen we nauwelijks terug in Tongeren waren die dag, stond er al iemand voor de deur, die drie kilo van die thee kwam afleveren. Kosten 34.600 frc (f 2500) meteen te betalen. Mijn man had maar 9000 franc bij zich en die heeft hij toen maar gegeven. De bezorger zou na een

paar dagen terugkomen om de rest van het geld te halen. Op afbetaling kon het niet en een kwitantie werd niet gegeven”.

Een neef van het slagingsgezin, die voor apotheker studeert, onderzocht de kruidenthee. Naast mimosa en nog enkele andere goedkope kruiden, zaten er vier soorten thee in de genezende zak. De duurste van de vier soorten thee kost in België 50 franc (f 3,60) per kilo.

Het is alles begonnen in de Eindhovense Locomotiefstraat. Daar kwam Van de Moosdijk zo'n jaar of tien geleden wonen. Aanvankelijk werkte hij bij Philips, toen begon hij in tweedehands schoenen, later in tweedehands wasmachines. „Toen rook hij het kruid”.

Want in dezelfde Locomotiefstraat

woonde kruidenspecialist Van Dooren, iemand die de lezers van dit Maandblad niet helemaal onbekend moet zijn. In het juninummer van ons Maandblad hebben wij melding gemaakt van de veroordeling van deze kruiden-adviseur, zoals hij zich noemt, tot 250 gulden boete, subsidiair 25 dagen hechtenis. Van D., die beweert dat hij paranormaal begaafd is, is al een halve eeuw in „het vak”.

Wie ogen en oren heeft

VAN MOOSDIJK HEEFT zich bij Van Dooren ingedrongen, nadat zijn vrouw de kruiden-adviseur had geraadpleegd voor „iets aan het bloed”. Vervolgen wij nu het verhaal in de Nieuwe Limburger, dat Harro Coumans ons met zoveel verve vertelt, nog eens even op de voet.

Wie ogen en oren heeft, kan veel leren. Jaren geleden kregen de Van Doorens het hier en daar bevestigde vermoeden, dat de heer Van de Moosdijk onder de gerenommeerde naam „Van Dooren” in België kruiden aan de man bracht. Vier tot vijf jaar geleden begon hij openlijk een praktijk als kruidenspecialist, eerst in zijn woning aan de Locomotiefstraat, sinds vorig jaar in het pand Julianastraat 1b. Het gezin Van Dooren verhuisde naar de Eindhovense Hagenkampweg. Over Willem zegt de sterk naar kruiden ruikende heer Van Dooren nu: „Het is ene

VERVOLG OP BLZ. 4

DE KASTANJES VAN VAN HALL

OP DE VALREEP heeft burgemeester Van Hall bekend, dat hij in zijn broekzak een kastanje bij zich pleegt te dragen om de jicht tegen te gaan. Kees Stip, cursiefjes-schrijver in verschillende bladen, wijdde er een entrefilet aan. Uit de Provinciale Zwolse en Overijsselse Courant knipten wij het volgende:

„Medici plegen hierom (namelijk om die kastanje) te lachen, voor zover hun jicht dat toelaat. Ik niet. Een oudoom van mij, in zijn jeugd een bekend jichtlijder, werd later een overtuigd kastanjedrager. Op zijn 90ste jaar sprong hij nog over sloten van tweeënehalve meter breed. Helaas werd de zucht om dit te pas en te onpas te demonstreren hem noodlottig. Daar zijn ogen geen gelijke tred hielden met zijn benen, verdronk hij jammerlijk in de Dollard.

Zonder mij nu te verdiepen in het beenderengestel van de heer Beernink, vraag ik mij toch af of een kastanje, als hij die bij zich had gedragen, aan zijn knieën niet die souplesse zou hebben verleend die nodig was voor een wat minder onbuigzame houding. Hij had u dan op een wat elegantere wijze de weg naar de Westeinder kunnen wijzen. Dat is niet gebeurd, en misschien spijt hem dat wel. Hij hoeft dan niet met het aanschaffen van een kastanje te wachten tot het weer kastanjetijd is. Hij kan er een uitzoeken uit de kastanjes die u voor hem uit het vuur hebt gehaald, besluit Kees Stip.

Rijk van het loon van de angst

VERVOLG VAN BLZ. 3

boef, een deugeniet. Hij is een grote oplichter, die de mensen voor veel geld afzet. Als hij dit in de krant leest, nou dan krijgt hij 't klaar mijn huis en mijn auto in brand te komen steken. Zo is tie." Het zou jammer van de wagen zijn: De Van Doorens beschikken over een knusse BMW 1600.

Sinds Willem van de Moosdijk als wonderdokter door het leven gaat en heeft ontdekt dat mensen, door de dood bedreigd, bereid zijn tot hoge financiële offers, „geeft hij duizend gulden even gemakkelijk uit als ik tien cent", zegt een buurman uit de Locomotiefstraat.

Volkswagenbusje

„IN DIE VIJF of zes jaar heeft hij zo'n veertien wagens gehad. De melkboer sjouwde wekelijks voor zo'n zestig gulden aan verrukkelijke drank binnen: „Niet met flesjes, maar met kratten tegelijk werd de chocomel binnengedragen", weet de buurman.

„Als je de laatste tijd met hem praatte, draaide het gesprek altijd op geld uit. Als hij een tientje moest betalen, haalde hij een heel stapeltje honderd-gulden biljetten te voorschijn."

Van de Moosdijk kreeg nogal wat klanten uit België. Maar aan de Belgische politie komt de eer toe, dat Van de Moosdijk zijn contactpersoon J. Marschal uit Genk kwijt is. „Je stopt er mee of we pakken je", had de recherche gezegd. Marschal stopte er mee. Voordien reed hij iedere week enkele keren naar Eindhoven met een Volkswagenbusje vol patiënten voor de wonderdokter. Er reden meer van die busjes. De chauffeurs verspreidden vouwbladen om maar klanten te lokken. Maar de laatste tijd worden die busjes niet zo veel meer in Eindhoven gezien.

Hij is voorzichtig geworden, Van de Moosdijk. Hij past nog slechts handoplegging toe, als de kust helemaal veilig is. Ook met doodsbedreigingen is hij nu zuinig. Kruiden echter verkoopt hij nog aan iedereen, die bij hem komt. „Kruidenhuis Holland" noemt hij zijn zaak.

OM HET HOL van de wonderleeuw eens te bekijken ging Harro Coumans er heen. Hij moest wachten, maar trof het niet — er was geen enkele andere klant voor Van de Moosdijk. Wel kreeg hij een kopje koffie. „Het is de gewoonte: alle patiënten krijgen koffie, alvorens op de koffie te komen".

Van de Moosdijk blijkt, als hij eenmaal is gearriveerd, nogal wantrouwig. Geen wonder, hij is even tevoren, toen hij uit zijn auto stapte, gefotografeerd. Coumans krijgt echter zijn thee mee. Hij moet er twintig gulden voor betalen.

In de zak kruiden zit van alles, weet een specialist te vertellen; anijs voor de eetlust, kattestaart om te plassen, galkruiden, nier-kruiden..... Er is ook een vouwblad bij, in niet al te gangbaar Nederlands gesteld, waarin o.a. wordt vermeld: „Iemand, die nooit klaagt en op zekere dag ziek wordt, moet zich herpakken of het is met hem gedaan. Dat zijn kwalen, die soms gedurende lange tijd het gestel hebben ondermijnd." Enzovoort, enzovoort.

Met als moraal, dat iedereen op een zekere ouderdom eens een aangepaste kruidenkuur moet doen...

Tegen veelwijverij en kwakzalverij

De democratische partij van president Sékou Touré, die in de Westafrikaanse republiek Guinee aan de macht is, heeft besloten, dat oude mannen niet meer met jonge vrouwen mogen trouwen. De veelwijvery wordt afgeschaft. De party heeft verder een campagne aangekondigd tegen „achterlijke praktijken als bijgeloof, kwakzalverij en alcoholisme".

Dure massagekussens

DE CONSUMENTENBOND heeft, in een artikel in het oktobernummer van de Consumentengids, de leiding van bejaardenorganisaties en -tehuizen gewaarschuwd voor de „organisatoren" van een gratis gezellige middag. Die middag blijkt dan te worden gewijd aan een verkoopdemonstratie van een electrisch vibratie- en massagekussen. Vanzelfsprekend wordt er dan bij verteld, dat men zelf daarmee allerlei kwalen kan genezen. Het kussen wordt voor circa 225 gulden verkocht. Omdat niet iedereen dit bedrag aanstonds op tafel kan leggen kan men het ook op afbetaling krijgen.

Ga niet op dergelijke aanbiedingen in, waarschuwt de Consumentenbond. Dergelijke kussens mogen alleen op advies van een arts worden gebruikt en bovendien zijn dergelijke kussens in de winkel gekocht aanmerkelijk goedkoper.

Met critiek in het achterhoofd

OP EEN ZONDAGMIDDAG in augustus heeft de Avro in het radioprogramma Radar de gebedsgenezers John of Johan Maasbach „behandeld". Golfbreker was er in zijn recensie in Vrij Nederland van 26 augustus bepaald niet kapot van. Hij schreef er dit over: Wim Verhagen had een bijdrage over Johan Maasbach, altijd goed voor een vakantiezonntag. Na het afdraaien van enige zogenaamde genezingen, werd de arts, dr Kater er bij gehaald, alsmede een dominee om te zeggen hoe verderfelijk de invloed van de gebedsgenezing wel kan zijn. Dat vond ik een onhandige zet, want zulke kritiek (een kind dat blindedarmontsteking heeft, moet geopereerd worden), kan iedereen wel bedenken. Het was beter geweest om met die kritiek in 't achterhoofd de patiënten zelf of mogelijk broeder Maasbach te lijf te gaan. De Avro heeft een overdreven hang naar het objectieve, maar soms wordt die lust verkeerd bevredigd, zoals hier.

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam; Mevr. J. W. J. Vermeulen te Haarlem, Secretaresse; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Buiten, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; P. L. Stal, Arts te 's-Gravenhage; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; mej. drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. W. Gosker, Inspecteur van Politie te Arnhem; J. Noord te A'dam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonneés: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7,50 voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.